

ser af ledig akademisk arbejdskraft, som kunne være gået i gang med det. Vi har utrolig lange ventelister hos anklagemyndigheden, de kriminelle, der ikke får deres sager behandlet med den deraf følgende utryghed, det giver for retssikkerheden, både for den enkelte og for borgerne som sådan. Hvorfor søren ansætter man ikke nogle af de jurister, vi betaler arbejdsløshedsdagpenge til? Det er da forkert ikke at gøre det.

Så er der den grundlæggende forskel mellem SF og De Konservative, at selv med det mest optimistiske skøn, regeringen har for opsvinget, vil vi næste år have en arbejdsløshed på 173.000, og det tal synes SF er for højt. Der er rigeligt råderum for at sætte gang i at løse alle de uløste opgaver, som skal løses på et eller andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan sådan set godt købe hr. Ole Sohns sammenligning. Man kan sådan set godt sige, at en arbejdsløs er offentligt ansat, fordi han får penge fra det offentlige, og jeg forstår på hr. Ole Sohn, at så kan man jo lige så godt sætte den pågældende i arbejde et eller andet sted i den offentlige sektor.

Men problemet er vel bare, at der er den ret væsentlige forskel, at det er svært at afskedige den offentligt ansatte, når konjunkturerne vender, mens det er let nok, havde jeg nær sagt, at afskedige den arbejdsløse fra jobbet som arbejdsløs, når konjunkturerne vender, og give vedkommende et job i den private sektor. Derfor betyder SF's forslag, at vi forankrer flere offentligt ansatte, øger den offentlige sektor og dermed i virkeligheden går stik imod målsætningerne i 2010-planen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Vi har to forskellige præmisser. Jeg anerkender ikke, at vi skal have 173.000 arbejdsløse næste år, for jeg kan konstatere, at det bliver resultatet af regeringens og Dansk Folkepartis politik.

Det opsving, som kommer til os udefra, vil give en vis nedgang i arbejdsløsheden, så arbejdsløsheden kun er steget fra 145.000 til 173.000 i de 3 år, regeringen i givet fald vil have siddet. Men vi anerkender ikke, at der skal være 173.000 arbejdsløse, og vi anerkender ikke, at det er bedre at give folk dagpenge, når der er uløste opgaver. Det kan være i den offentlige sektor, f.eks. hos anklagemyndigheden og til etablering af elektroniske patientjournaler, eller

det kan være i den private sektor, hvor der f.eks. skal løses problemer med kloaknettet, vandledningsnettet og fjernvarmenettet.

Jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor man ikke bare siger: O.k., det er faktisk rigtigt, her bør vi sætte ind. Det er ikke noget, der giver varig beskæftigelse. Det er noget, man kan regulere op og ned, alt afhængigt af, hvordan konjunkturerne er, og det er et spørgsmål om ansvarlighed hos en regering, som tager arbejdsløshedsproblemerne alvorligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Kristian Jensen i anden omgang.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil godt tage fat der, hvor hr. Ole Sohn sluttede.

Kan hr. Ole Sohn nævne ét år inden for de sidste 10 år, hvor der blev bygget flere almennyttige boliger, flere ældreboliger og flere ungdomsboliger, end der bliver bygget i år? Og kan hr. Ole Sohn bekræfte, at der er vækst i de offentlige anlægsbudgetter i både amterne, kommunerne og Københavns Kommune, så der samlet set er en realvækst på 11,8 pct. i anlægsudgifterne i den kommunale verden – netop der, hvor hr. Ole Sohn påstår at der ikke sker noget? Det, hr. Ole Sohn har efterlyst, er rent faktisk netop det, regeringen har gjort i aftalerne med kommuner og amter.

Hr. Ole Sohn efterlyser, at der bliver skabt plads til flere anlægsinvesteringer, og det er lige præcis det, man har gjort. Det, hr. Ole Sohn står og anklager os for ikke at gøre, er sådan set lige præcis det, vi har gjort, og det ville klæde hr. Ole Sohn at anerkende, at der bliver bygget flere boliger end nogen sinde før, og at der er vækst i de kommunale anlægsbudgetter på grund af de aftaler, regeringen har lavet med kommuner og amter.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu troede jeg ellers lige, at hr. Kristian Jensen og jeg var blevet så gode venner, at vi var enige om, at når vi taler om virkeligheden, benægter vi den ikke.

Jeg kan ikke de tal i hovedet, men jeg har ikke tænkt mig at benægte de tal, som hr. Kristian Jensen citerede. Men det synes jeg sådan set heller ikke er det mest interessante. Det mest inte-